

Spørgsmaalet har gjort sig gjældende ved de tvende forskjellige Uffattelser". Det ærede Udvalgs Flertal har ganske vist gjengivet Bestemmelserne rigtig, for saavidt som de ere gjengivne i Udvalgets Betænkning, men de paagjældende Bestemmelser ere ikke gjengivne fuldstændig, og det kunde vel være muligt, at man ved at se de omtalte Bestemmelser i Sammenhæng med det øvrige Indhold af de paagjældende Paragrafer vil faae et noget klarere Blik paa, hvad der egentlig maa siges at være den grundvæsentlige Betydning i begge Bestemmelserne, og man vil da vistnok ogsaa se, at der ikke er nogen Grundforskjellighed tilstede mellem disse Bestemmelser, men at de tværtimod, hvad det Grundvæsentlige angaar, stemme overens. Bestemmelsen i det oprindelige Udkast lød nemlig saaledes: „Valgene til Folkethinget foregaa i Distrikter paa omtrent 12,000 Indvaanere. Ethvert Distrikt vælger En blandt dem, der have stillet sig til Valg"; og saa føies der til: „Valget til Landsthinget foregaaar amtsvis osv." Og i Grundloven af 5te Juni 1849 § 37 hedder det ligeledes: „Antallet af Folkethingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af 1 til 14,000 Indvaanere. Valgene foregaa i Valgkreds, hvis Omfang bestemmes ved Valgloven. Enhver Valgkreds vælger En blandt dem, der have stillet sig til Valg." Og saa derefter i § 41: „Valgene til Landsthinget foregaa i større Valgkredse" osv. Det, som er det Giendommelige ved disse Bestemmelser om Valgene til Folkethinget, fremtræder netop, naar man ser dem ligeoverfor Bestemmelserne om Valgene til Landsthinget. Det Karakteristiske er, at Medlemmerne af Folkethinget skulle vælges En for En i Kredse, der vælge hver sin Repræsentant, hvortil Landsthingets Medlemmer vælges i større Kredse, der derfor vælge flere Medlemmer under Et. Derfor kunde ogsaa den Drdsfører, hvortil den ærede Drdsfører for Udvalgets Flertal henviste, nemlig P. D. Brun, da dette Spørgsmaal kom under Forhandling paa den grundlovgivende Rigsforsamling, sige ikke alene det, som er citeret i det ærede Flertals Betænkning, men fremdeles de Ord, som jeg skal tillade mig at føie til, og som danne Indledning til det Citat, som

findes i Udvalgets Flertals Betænkning, nemlig: „Skun nogle faa ikke væsentlige Modifikationer ere gjorte (med Hensyn til Folkethingsvalgene), saasom at i Stedet for, at Udkastet bestemmer, at der skal vælges 1 af 12,000 Indvaanere til Folkethinget, er det i dette Forslag foreslaaet, at der skal vælges 1 af 14,000 Indvaanere osv." Han betegne det altsaa ikke, som det ærede Udvalgs Flertal har gjort, som en grundforskjellig Betragtning, der dermed blev ført ind. Nei, han betegne det som en ikke væsentlig Modifikation, og hvorfor? Fordi han og de, der sluttede sig til ham, fastholdt, hvad der var det Grundvæsentlige i Bestemmelsen, nemlig det, som jeg har anført før: Kredse, som hver kun vælge eet Medlem, og Lighed mellem Kredsene i Indbyggerantal. I Forhold dertil betegne han det som noget mindre Væsentligt, om disse Kredses Indbyggerantal fattes til 12,000 eller 14,000. Og naar saa den omtalte ærede Drdsfører i sin Tid for Forslaget i den grundlovgivende Rigsforsamling føiede til, „saaledes at Antallet omtrent vil blive 100 Medlemmer", saa er det aldeles aabenbart, at dette ganske vist fremtræder som et Motiv, der har spillet en Rolle med til, at man overhovedet har foreslaaet denne Forandring, men ikke, som om det var det, som Bestemmelsen gif ud paa først og fremmest at slaa fast. Det var Noget, som efter hans Mening talte for den Forandring, der var bragt i Forslag, at Følgen deraf vilde blive, at der blev omtrent 100 Medlemmer, men det var ikke just det, Bestemmelsen gif ud paa, at der skulde være 100. Og akkurat det selvsamme Resultat kommer man til, naar man tager for sig de Udtalelser af den daværende Kultusminister, som den ærede Drdsfører henviste til. Ogsaa her hedder det, at man er enig med Udvalget i, at Antallet af Medlemmer af Folkethinget indskrænkes til omtrent 100; det er Følgen af Forandringen, men forsaavidt ikke Formaalet med den, i alt Fald ikke det, som Bestemmelsen gaar ud paa. Naar det ved Valglovens Behandling blev udtalt, at man ved Fordelingen tillige skulde tage Hensyn til den geografiske Beliggenhed og ikke binde sig aldeles slavisk til, at der i de enkelte Kredse blev det selvsamme Indbyggerantal, er dette